

ՆՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Ինձնից նամակներ դու մի հուսա,
Անշնորհք եմ ես նամակներում:
Բառերս այնտեղ գորշ են ու սառ,
Կարծես ուրիշն է իմ տեղ գրում:

Ես վախենում եմ բացվել այնտեղ,
Ես վախենում եմ քնքուշ խոսքից,
Քաշվում եմ լինել հորդ ու անկեղծ,
Ամաչում եմ իմ տառապանքից:

Եվ, - ո՛վ քերթության վերին խորհուրդ, -
Ա՛յն, ինչ քաշվում եմ ասել մեկի՛ն,
Ազատ բացո՛ւմ եմ իմ երգերում՝
Ի լուր աշխարհին ու ամենքին: